

VOTA NVPTIALIA. Ornatißimo Viro, Quà doctrina, quà prudentia,
quà Integritas, PRAESTANTI, Dn. QVIRINO HESLINGIO, AERARII
SENATORij in ampliss: Repub. Arnstat. Curatori, Senatori, & in Scholae
Inspectione IV. Viro, CONNVBIO SIBI IVNGENTI ANNAM, ... Dn. M.
FRIDERICI RHODII, Pastoris Arnstatensis ... F. Ivsti verò SCHONERI,
p.m. viduam relictam, A. D. XIIIV. KL. M. Iulii A. a. o. r. 98. D. D. D. ab
Amicis

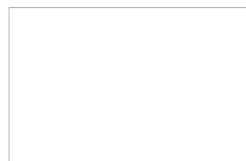
Erphordiae

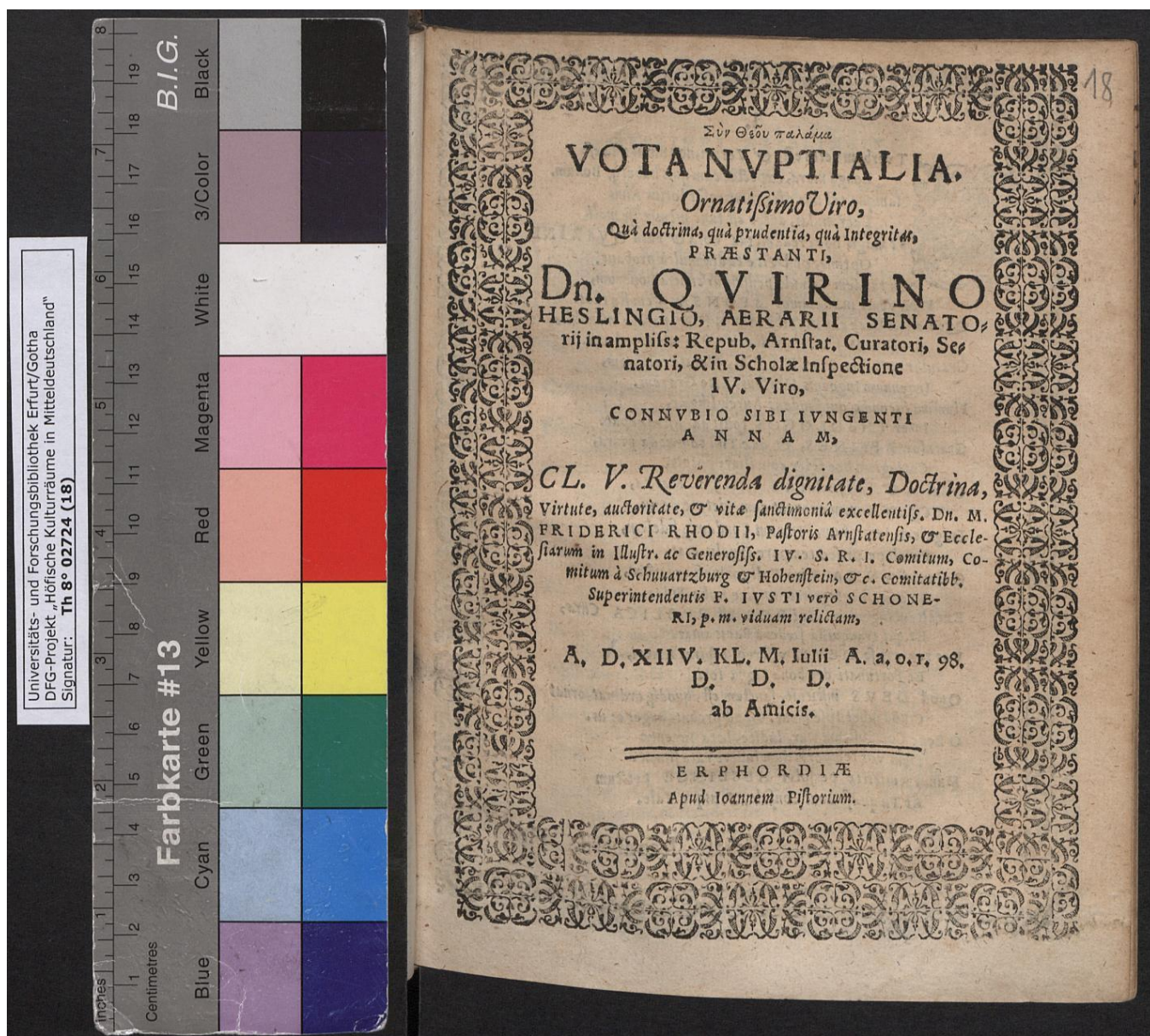
Th 8° 02724 (18)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00008062

urn:nbn:de:urmel-a2f2afe7-e7fb-4424-810a-d23bf0ae8ebb1-00007388-16

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

urn:nbn:de:urmel-a2f2afe7-e7fb-4424-810a-d23bf0ae8ebb1-00007388-16

Σὺν Θεῷ παλάμῃ

VOTA NVPTIALIA.

Ornatissimo Viro,

Quà doctrina, quà prudentia, quà Integritas,
PRÆSTANTI,

Dn. Q VIRINO
HESLINGIO, AERARII SENATO-
rij in amplis: Repub. Arnstat. Curatori, Se-
natori, & in Scholæ Inspectione
IV. Viro,

CONNVBIO SIBI IVNGENTI
A N N A M,

CL. V. Reverenda dignitate, Doctrina,

Virtute, auctoritate, & vitæ sanctimonîâ excellentiss. Dn. M.
FRIDERICI RHODII, Pastoris Arnstatensis, & Eccle-
siarum in Illustr. ac Generosiss. IV. S. R. I. Comitum, Co-
mitum à Schuuartzburg & Hohenstein, & c. Comitatus.
Superintendentis F. IVSTI verò SCHONE-
RI, p. m. viduam relictam,

A, D, XIIV. KL. M. Iulii A. a. o. r. 98.
D. D. D.
ab Amicis.

ERPHORDIÆ

Apud Ioannem Pistorium.

I.

B T verbum vetus est, & Verum, non nimis ulla est
 Longa mora, expectat cum quis habetq; Bonum.
 Namque vel una dies compensat totius Anni
 Lacrimulas, dulce est tunc meminisse mali,
 Vt magis hoc credam, tua Vota & Fata **QVIRINE**
 Optime, post Vitæ tedia multa probant.
 En tandem Cumulo pensantur cuncta Bonorum,
 Dum venit in thalamos **SPONSA** Venista tuos.
 Quod cupis Ecce capis. Tibi **MANNA** parata manebit,
ANNAM si Retro voluere **SPONSE** placet.
 Gratulor optatum **SOCERVM**, pietate celebrem,
 Ingenuum Ingenuis Moribus, Arte Gravem.
 Flumina facundæ qui fundens Aurea lingue,
 Inter **THEOLOGOS** tollit ad Astra caput.
 Gratulor **AFFINES**, & quæ Tibi commoda plura,
 Conjugium hoc felix conciliare potest.
 O Salve, & Tali sis latus **SPONSE** Marita,
 Quam Morum exornat cum Pietate decus.
 Frugalem, Impigram, Promam Condantq; fidelem,
 Penelope prisco tempore Qualis erat.
 O Gaude **ANNA** Viro Tali conjuncta vicissim,
 In quo est Integritas, & sine Labe Fides.
 Excultum ingenium, Cui **RES** est **PVBLICA** Cura,
 Et qui tranquille fœdera Pacis amat.
 Vos regat Ipse **DEVS**, vestroq; Aspiret Amori,
 Et Fortunati det bona Signa tori.
 Quod **DEVS** instituit, sanctum est, quodq; ordinat, ornat
 Quod iubet Ipse iuvat. Quod probat, auget opus.
 O Benè Compositum Par, ludite, leta Iuventæ
 Dum vos tempora, dum ludere Pata sinunt.
 Munus Amicitie persolvi **HESLINGE** petitum
 At Tu queso boni Consule, & usque Vale.

Sebast. Leonhard. F.

QVIRINVS HESELINGIVS.

ἀναγερθεὶς.
IN REQVIE SVGIS LINVS.

IN REQVIE SVGIS LINVS fragrantia mella,
Sedula de medijs quæ tulit ANNA ROSIS.
Instar APIS stipans dulcide nectare favos,
Ad quam venisti sugere mellis opes.
Sugis & exsugis, nec suctu te tamen explēs,
Quò plura exsugis, plura mella sitis.
Hoc erat, hoc sancit primus Casti ordinis Autor,
Ardor ut in vestro corde perennis eat.
Quem satias nulla exstinguat; mora nulla dierum
Tollat; & haud umquam frigeat ille calor.
Frigeat ille, suæ qui remittit vota puellæ,
Quam DEVS huic placito junxit amore semel.
Frigeat is, silices circum præcordia gestet,
Qui, quod amare semel sustinet, inde fugit.
Non cadit in Sponsum verbum hoc: nam certus amator
Diligit, & placitam diligit ille ROSAM.
Quæ quod habet numeris cognomen dulcibus implet,
Vultu, Voce, manu, corpore, mente, ROSA.
Illa dat hoc patrium: maternos sedula mores
Ex primit, & tota est Sponsa ROSINA, ROSA.
Ille sua quoties lingua sacra pulpita mulcet,
AETHEREO veluti spargit ab axe ROSAS.
Non abs re RHODIVS, vir præstantissimus, audit:
Si placet, in MATRIS nomine quære ROSAS.
Σύμβολον huic MAGNI roseum tribuisse LVTHERI
Nescio quid dixim: gestet & illa ROSAM.
Femina DIVINI de stemmate nata LVTHERI
Cur, huic quæ placuit, non gerat illa ROSAM.
HACHESLINGE, tibi ROSEA de stirpe ROSINAM
Gratulator, & claudo carmine vota brevi.
Sis LINVS, maneatque diu, tibi MVSICA cordi est,
LINE, ROSA, ætatem degite flore pari.

Cumque

Cumque tuæ fueris jam melle saturrimus ANNAE,
Da teneras placido tempore veris APES.

Collegæ & amico veteri, tertium sponso

M. Erasmus Hedenus, Scholæ Arnstat.
RECTOR. S.

III.

Ongum nos inter bona fama, QVIRINE, susurrat;
Te fore præstantem nobilitate Virum.
Præclaro siquidem ducturum stemmate Sponsam,
Te fore participem nobilitatis, ait.
Sæpe domi penso, percare QVIRINE, susurrum,
Et vulgi famam volvo revolve bonam.
Dumq; meos libros, per morem, verto Sophorum;
Ecce mihi præstò est, qui negat ista, Sophus!
Nomine posse Viri, dicit, clarescere Sponsam,
Non sed item Sponsæ nomine posse Virum.
Vir clarare potest stirpe & virtute maritam;
Non (Sophus hæc) Sponsam ducta marita potest.
Nobilis existens mas, Quæstor, sive Magister;
Aut si quod nomen dignius esse solet;
Nominis, ante toros, titulo mas fungitur unus,
Postq; toros uxor compos honoris abit.
Urbe viâ cedunt homines; sua tempora nudant;
Et mentis, flexo corpore, sensa probant.
Quâ poteras ergo clarere, QVIRINE, Gebirâs
Quæ thalamos poterat nobilitare tuos?
Nobilis antè manes, post nobilis usq; manebis;
Donec erunt artes, carmina donec erunt.
Quid tibi stemma daret, si ligneus hîc audires?
Quid, si pro pennâ sint tibi scuta manus?
Stemma satis magnum nato tibi patria donat,
Quâ cum lacte simul nobiliora bibis.
Quando pater CONSVL Musis te sacrat & aris;
Et, te Parnassum scandere posse, cupit.
Stemma satis magnum celeberrima IENA ministrat,
SALVELDV S studij quâ tibi rector erat.

An. 74.

& seq.

Quâ

Quā tibi publicitus demonstrat SALIVS artes,
 Et DIDYMVS fontis ducit ad Aonios.
 Stemma per hoc proprium decus auges, atq; patritum;
 Et totus toto nobilis orbe volas.
 Stemma per hoc hodiē (rumpantur ut exta Nydarto)
 Arnstadium decoras, doctē QVIRINE, meum.
 Tempus erit; quo plus ornabis nomine, nomen
 Quando tibi majus Curia & Aula feret.
 At, si nupta novum potis est clarare maritum;
 Pro me quod nunquam, Sponse QVIRINE, nego:
 Quæ cumulare Virum mage te potuisset honore
 ANNULA quā thalamo RHODIA Sponsa tuos
 Patrem nosce; tuū supremus Præsul in urbe
 Nonne poli monstrat voce disertus iter?
 Mœstis nemo adeo (testor) solamina præstat;
 Nemo etiam reprobis tam boanerges adest.
 Siraciden nemo melius mihi publicat antē;
 Mosaicos nemo doctius antē Typos.
 Nemo ita concisè dat Biblia parva Lutheri;
 Nemo, quod mulier debet habere, decus.
 Matrem nosce TVÆ, virtutis laude celebrem;
 Multas hanc dices laude præire nurus.
 Si pietas, & cura domus, & cura mariti,
 Conjugis est virtus; OMNIA mater habet.
 Virtutes verò muliebres Filia dictas,
 Semper matrisans, imbibit ANNA lubens.
 Aris prima fuit præstō, fuit ultima ab aris;
 Inq; domo duxit stamina, pinxit acu.
 Mandatum Patris (vidi) celerare cucurrit,
 Mensā disponens pocula, vina, dapes.
 Matre nuente; foco mox adsidet, involat hortos;
 Moxq; solum verrit, mox nigra lina lavat.
 Incessum dem Sponse vide, moresq; pudicos,
 Et dotes formæ; singula nonne placent?
 Ecce placent / nihil est etenim quod mente requiras
 Aut oculis, teneat quod tua Sponsa minus.
 Ex voto Socer est; ex voto est inclita Socrus:
 Et sponsa ex votis ANNULA, Sponse, tuæ.

A 3

Tota

Tota venit mentem (fors o!) tibi nobilis uxor;
 In votis major quàm tibi nulla fuit.
 RHODIA magna satis tua stemmate, nomine, famâ!
 Inde proco & Sponso fors tibi magna satis!
 Gratulor hanc sortem, tua gaudia gaudeo tecum:
 Qui tædis gaudes, Sponse QVIRINE meis. An. 83.
 Gratulor & sortem tibi, RHODI maxime; Gnato
 Quod tibi, TE digno, rursus adaucta domus.
 VVagnero potitur nuper Christina Magistro;
 ANNA itidem docto Filia (Vate!) Viro,
 Ex Lauru fertur REVSNERVS ferta parâsse,
 Quis velit Hesslingi cingere fronte caput:
 Verum, Reusnero sponsum prius ANNULA cinxit
 RHODIA: Tanta potest vis latuisse ROSIS
 Pluribus abstineo; grates modò dico, paratis
 Me non excludi, dulcis Amice, toris.
 Hospes ego veniens, currus in parte BODINI,
 Largior in verbis, & prece largus ero.

Collegæ & Amico veteri, opt: &
 cariss. transmisit

Matthæus Zimmermannus Arnstatis, Rector
 Scholæ in inclitâ Sondershusa.

IV.

SI quisin Ausonia subiturus consulis urbe
 Munus erat, fasces abstulit ille prior,
 Pignora qui lecti poterat numerare jugalis
 Plura senex, patrij fulcra futura soli.
 Curam sed minimam qui posteritatis agebant
 Gaudentes sterili consensuisse toro,
 His potiore loco fuerat vel tressis agaso,
 Mensis nec publicis his locus ullus erat,
 Hos an ferali dicas quid abesse cupresso,
 Quæ succisa semel postea nulla viret?
 Dignus an iste viri cognominet Truncus inertis
 Stipitis, & Timon audiat illemiser.

Dignus,

4
Dignus, in extremis qui partibus exulet orbis,
Exosum foedus cui sociale manet.
Hoc genus odisti quam, docte QVIRINE, virorum/
Hoc modò si credam nomen habere viri;
Altera cum gemina tibi pars vice corde revulsa est,
Vulnus id, & meritò, consolidare studes.
Iam redit ergo tui quoniam perfectio; longum
Stent perfecta tibi gaudia tanta precor.

divi quae;

Incedit pedibus quidnam, dic Sponse, quaternis
Quattuor & manibus, quæ peragenda, facit.
Non licet esse cui capitis discrimen: ad unum
Est caput, hoc totum quod moderatur opus?

M. Iohannes Schuccelius Scholæ Arnst.
in patria Conr.

V.

Tristior ut metuit maiora pericla viator,
Horrida qui solus per loca carpit iter:
Sic est, qui charâ sine compare transigit ævum,
Tristior, atq; animo tædia plura capit.
Ipsa quod attestans satis experientia, sponse,
Te docuit, viduum cui torus ante fuit.
Sed jam leta dies, satis clementibus, orta est,
Quâ formosâ tibi, quâ pia nupta datur.
Hac sociâ, hac semper fidâ comitatus amicâ,
Ire tuam poteris letior inde viam.
Namq; onus adiutrix tecum feret omne laborum,
Atq; simul totam remq; domumq; reget.
Ergo Quirine tibi doctissime grator: & opto,
Vt sint fausta tui vincula coniugii.
Et quot Olympus habet stellas, quot campus aristas,
Tot bona IOVA bonus det tibi, detq; tuæ.

Andreas Schröter, Scholæ Arnst.
stadiensis collega.

VI.

SCHEDIASMA.

N tibi plus faueat Phœbus, dulcesq; Camœnæ,
 An Cytharæa potens te magis ipsa colat.
 Nescio! nam magnum Phœbus tibi nomen ab arte,
 Et claros titulos, dona beata dedit.
 Nunc iterum laudata Venustè compare donat;
 Cui micat ex oculis cum pietate pudor.

RHODIVS hanc genuit, Vir magno nomine clarus;

Quem meritò Mystam nutrit ARENSTADIUM.

ANNVLA quæ (dico) prælustri sanguine creta,

Nunc petit amplexus femina culta tuos.

Delia blanda tibi fiet hæc, suavisq; Lacæna,

Docta tibi Phyllis, Cypris & alma tibi.

Hæc te laudabit solum, solumq; fovebit

RHODIA; sola tui fidamrita tori.

Soli charus eris: soli tibi sola placebit

RHODIA; & amborum mutuus extet Amor.

Te sub amore Tuæ consumet temporis ætas:

Hæc tibi solus amor, finis & illa tibi.

Sic, HESLINGE, novæ florebit gloria tædæ,

Et sic pieridum crescit honoris honor.

Scilicet hoc pietas, virtus, meruere fidesq;

Quæis sine nulla datur gloria (vera) viris.

Gratulor! & merito grator; Rhamnusia tædis

Æqua tuis adsit, præsto sit atq; DEVS.

Sit fecunda domus, sit pax sit & una voluntas,

Nullus & impediatur gaudia tanta dolor.

Autor hæc in amicitia sym-
 bolum fac.

Paulus Rudingër Rudersdorphinus, Poeta Laureatus
 Cæsarius, & S. S. L. L. Cand.

